

“Επικαιροποιημένο” Μνημόνιο αυτοί;

Θεσσαλονίκη, Σεπτέμβριος 2009

Τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα είναι από τις τελευταίες εναπομείνουσες αμυντικές βιομηχανίες που με ευθύνη των εκάστοτε κυβερνήσεων και της σημερινής, βουλιάζουν στην διαλυτική απραξία, στη μίζα και την διαπλοκή των διοικούντων και των κυβερνώντων.

Οι υπέρογκες εξοπλιστικές δαπάνες είναι κατ' εντολή των ξένων πολεμικών βιομηχανιών και δεν περισσεύει τίποτα από το μεγάλο φαγοπότη των Αμερικανογερμανών για τη ντόπια αμυντική βιομηχανία.

Σήμερα ανασύρουν από το χρονοντούλαπο την χλιοειπωμένη συνταγή της «εξυγίανσης» και των «στρατηγικών επενδύσεων-ΑΗΣΤΩΝ» για τα ΕΑΣ και τις ΔΕΚΟ συνολικά, για να καλύψουν την πολιτική της συρρίκνωσης και του ξεπουλήματος των κρατικών επιχειρήσεων.

Προσπαθούν απεγνωσμένα να πείσουν την κοινωνία ότι φταίνε οι εργαζόμενοι στα ΕΑΣ, στον ΟΣΕ, στην ΕΘΕΛ, στην ΕΥΔΑΠ, στην ΕΑΒ, στα Ναυπηγεία, στην ΕΛΒΟ και σε κάθε ΔΕΚΟ και τα δημόσια νοσοκομεία, για την καταστροφική πολιτική τους διαχείριση αλλά και συνολικά για το δημόσιο χρέος της χώρας!!!!

Όμως ο ψεύτης και ο κλέφτης τον πρώτο χρόνο χαίρεται που λέει και η παροιμία.

Δεν πείθουν κανέναν.

Αυτοί μαζί με την «αγία οικογένεια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας»!! διαχειρίστηκαν, αυτοί κούρσεψαν και λήστεψαν τις ΔΕΚΟ και τα δημόσια νοσοκομεία.

Δεν θα επιτρέψουμε την διάλυση και το ξεπούλημα των ΔΕΚΟ.

Δεν θα επιτρέψουμε τον αφανισμό και την διάλυση των ΕΑΣ (ΕΒΟ-ΠΥΡΚΑΛ).

ΚΑΛΟΥΜΕ τα συνδικάτα των ΔΕΚΟ, τη ΓΣΕΕ και τις ομοσπονδίες να δώσουμε όλοι μαζί τη μάχη αυτή, για να μη ξεπουληθεί η παραγωγική βάση της χώρας, γιατί έτσι φτάνουμε στην ολοκληρωτική χρεοκοπία, μια ώρα αρχύτερα.

Εμείς οι εργαζόμενοι στα ΕΑΣ και τα σωματεία μας συνεχίζουμε τον αγώνα:

Για την υπεράσπιση της δουλειάς μας

Για να γίνουν τα ΕΑΣ παραγωγική βιομηχανία και όχι διαμεσολαβητής συμφερόντων.

Ουρανία Μπίρμπα

πρόεδρος σωματείου ΕΑΣ Αιγίου

Φαίνεται ότι από το Σεπτέμβριο και μετά θα συνεχιστούν και θα κλιμακωθούν οι επιθέσεις της κυβέρνησης. Έχουν βρεθεί τόσο σε πολιτικό όσο και σε οικονομικό αδιέξοδο για το πώς θα χειριστούν την κρίση. Από το 2006-07 και το άρθρο 16 όπου οι φοιτητικές καταλήψεις σταμάτησαν την επίθεση στην εκπαίδευση, έχουν να κινηθούν απέναντι στα δημόσια πανεπιστήμια. Τώρα με τις ανακοινώσεις της Διαμαντοπούλου φαίνεται ότι θα κάνουν το ίδιο όπως και σε κάθε άλλο κομμάτι του δημόσιου τομέα, τους Δήμους, τις ΔΕΚΟ.

Δεν τους παίρνει για μια ριζική αναδιάρθρωση, αλλά θα προσπαθήσουν να περάσουν την αξιολόγηση, τα ΚΕΣ και άλλα παρόμοια μέτρα. Θα είναι χρονιά μάχης για τη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση.

Η διαδήλωση στη ΔΕΘ αφορά και τους φοιτητές. Ήδη από την προηγούμενη χρονιά οι φοιτητές έχουν αρχίσει να αντιλαμβάνονται τη σημασία των αγώνων της εργατικής τάξης. Για αυτό τα φοιτητικά μπλοκ ήταν μαζικά στις πανεργατικές και υπήρχαν ψηφίσματα συμπαράστασης στους αγώνες των εργαζόμενων της ELITE ή του Σκαραμαγκά για παράδειγμα για να δείξουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας.

Όταν θα γίνει η διαδήλωση οι σχολές δεν θα έχουν μπει ακόμα στη διαδικασία των μαθημάτων, θα υπάρχει εξεταστική, αλλά θα οργανώσουμε τη συμμετοχή.

Θέλουμε να δείξουμε ότι το φοιτητικό κίνημα είναι έτοιμο και ικανό να συντονιστεί με το εργατικό για να δείξουμε στην κυβέρνηση που υποσχόταν σοσιαλισμό και τώρα βλέπουμε βαρβαρότητα ότι θα πάμε αυτήν την κόντρα μέχρι το τέλος.

Έλλη Πανταζοπούλου, φοιτήτρια

Η κατάσταση λίγο πριν την έναρξη της ακαδημαϊκής χρονιάς είναι πολύ δύσκολη. Ιδιαίτερα στα Χανιά που είναι κομμάτι της περιφέρειας θα έλεγα ότι είναι ακόμα χειρότερη. Το ποσοστό της συνταξιοδότησης εκπαιδευτικών είναι μεγαλύτερο από αυτό των τελευταίων 15 χρόνων και έχουν υπάρξει οι μισοί διορισμοί από πέρσι. Προφανώς, αυτά τα κενά δεν μπορούν να τα καλύψουν οι αποσπασμένοι ότι κι αν λέει το Υπουργείο.

Υπάρχουν συμπιέξεις τμημάτων που έχουν ως αποτέλεσμα τα 30ρια τμήματα. Στα Χανιά, στο κέντρο της πόλης, έχει γίνει σύμπληξη δύο σχολείων. Παλιότερα λειτουργούσαν με διπλόβάρδια, δηλαδή πρωί και απόγευμα στο ίδιο κτίριο λόγω προβλήματος χώρου. Τώρα έγιναν ένα σχολείο αφού τόσα χρόνια δεν έχει λυθεί το πρόβλημα χώρου και πολλοί γονείς πήραν τα παιδιά τους σε περιφερειακά σχολεία.

Αν προσπαθήσουν να περάσουν νέες περικοπές θα έχουμε κινητοποιήσεις και απεργίες. Η διάθεση του κόσμου αυτό δείχνει, αυτή είναι η δυναμική.

Η διαδήλωση στη ΔΕΘ είναι σημαντική γιατί θα είναι από τις πρώτες ευκαιρίες του φθινοπώρου για να δείξει ο κόσμος την οργή του. Σε εξόρμηση που κάναμε στο Νοσοκομείο της πόλης ο κόσμος ρωτούσε για τη διαδήλωση, πως θα οργανωθεί, αν θα μπου πούλμαν. Παρά τις δυσκολίες της απόστασης για εμάς στα Χανιά, το τι θα γίνει στη ΔΕΘ θα παίξει ρόλο για τη συνέχεια.

Μαργαρίτα Παπαμηνά,
δασκάλα

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΩ

Όταν ο Παπανδρέου θα βρίσκεται στο βήμα της ΔΕΘ, δεν θα έχει συμπληρώσει ακόμα τον ένα χρόνο ως πρωθυπουργός. Μέσα σε αυτό το χρόνο είχε να αντιμετωπίσει τέτοιες εργατικές κινητοποιήσεις που άλλοι προκάτοχοι του είχαν καταφέρει να συμπληρώσουν χρόνια θητείας για να δουν. Ήταν αυτό αναμενόμενο;

Αν γυρίσουμε πίσω στον Οκτώβριο του 2009, όποιος πρόβλεπε ότι θα υπάρξουν μεγάλες μάχες κόντρα στις ψεύτικες υποσχέσεις του ΠΑΣΟΚ ακουγόταν είτε ως υπεραισιόδοξος είτε πολιτικά λάθος.

Η Εργατική Αλληλεγγύη αμέσως μετά τις εκλογές εξήγησε: «Αυτό το οργισμένο αντιδεξιό αριστερόστροφο ρεύμα καρπώθηκε εκλογικά το ΠΑΣΟΚ στις κάλπες της Κυριακής. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι του ανήκει. Αντίθετα, η ηγεσία του ΠΑΣΟΚ έχει πολλούς και σοβαρούς λόγους να ανησυχεί για αυτό το ρεύμα...» (ΕΑ 887, 7/10 2009).

Η βασική διαφορά με τις υπόλοιπες αναλύσεις ήταν η εμπιστοσύνη στους αγώνες των εργατών που οδήγησαν τον Καραμανλή σε κατάρρευση. Τα πρώτα δείγματα γραφής για το τι θα ακολουθήσει ήρθαν ήδη από τις πρώτες μέρες της νέας κυβέρνησης. Η απεργία στο λιμάνι ενάντια στην Cosco και οι αγώνες των εργαζόμενων στα stage ήταν οι πρώτες μεγάλες μάχες.

Όμως, δεν κατάφεραν να αλλάξουν την συνολική εικόνα. Τα κυρίαρχα επιχειρήματα ήταν ότι το ΠΑΣΟΚ θα έχει μια «περίοδο χάριτος» και ότι έχει τη «συναίνεση» του κόσμου να πάρει δυσάρεστα, αλλά αναγκαία μέτρα. Σε αυτό συνέβαλαν και οι ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ. Ο Παναγόπουλος επανέλαβε πολλές φορές τη δήλωσή του ότι στηρίζει την νέα κυβέρνηση και ότι δεν θα κάνει «πολιτική απεργία» εναντίον της. Δεν προχώρησε ούτε στην κήρυξη της «καθιερωμένης» από το κίνημα απεργία ενάντια στον προϋπολογισμό.

Πρωτοβουλίες

Εκεί ήταν που «έσπασε» αυτή η ψεύτικη εικόνα της στήριξης της κυβέρνησης. Η πρωτοβουλία των Α και Γ ΕΛΜΕ Αθήνας για να υπάρξει απεργία ενάντια στον προϋπολογισμό αγκαλιάστηκε από πολλές Ομοσπονδίες και συνδικάτα και στις 17 του Δεκεμβρίου τίποτα δεν θύμιζε ότι αυτή την απεργία δεν την είχαν καλέσει η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ. Ακόμα, και οι δυνάμεις του ΠΑΜΕ έτρεξαν να την οργανώσουν και έπειτα να την παρουσιάσουν ως δική τους πρωτοβουλία. Ήταν μια πανεργατική από τα κάτω.

Για όλους τους επόμενους μήνες στην Αθήνα και σε κάθε μικρή ή μεγάλη πόλη, ακόμα και μέσα στη ζέστη του καλοκαιριού, υπήρξαν τεράστιες πανεργατικές κινητοποιήσεις με αποκορύφωμα την 5η του Μάη που ήταν η μεγαλύτερη απεργία που έγινε ποτέ.

Η ΓΣΕΕ και η ΑΔΕΔΥ αναγκάστηκαν όχι μόνο να μπου στη μάχη, αλλά να σπάσουν κάθε ρεκόρ αφού σχεδόν κάθε μήνα υπήρχε πανεργατική απεργία. Αλλά ακόμα και όταν δεν υπήρχαν πανεργατικές, την σκυτάλη έπαιρναν δυνατές κλαδικές απεργίες, όπως των τελωνειακών, των δικαστικών υπαλλήλων, των καθηγητών ή των πυροσβεστών.

Το κοινό χαρακτηριστικό όλων αυτών των μηνών που έκανε τη διαφορά ήταν η οργάνωση από τα κάτω. Οι «αφανείς» από τα ΜΜΕ διαδικασίες ήταν αυτές που έδωσαν ώθηση στο κίνημα να παλέψει τη μεγαλύτερη επίθεση από τη μεριά των αφεντικών και της κυβέρνησης.

Οι μαζικές Γενικές Συνελεύσεις, οι απεργιακές επιτροπές, οι περιφρουρήσεις των εργατικών χώρων, οι χιλιάδες αγωνιστές της βάσης ήταν η «ραχοκοκαλιά» αυτού του κινήματος.

Με αυτόν τον τρόπο χρειάζεται να οργανωθεί η διαδήλωση στη ΔΕΘ και οποιαδήποτε μάχη από κει και πέρα. Να οργανωθούν άμεσα γενικές συνελεύσεις σε κάθε σωματείο, να συζητηθεί η πολιτική σημασία της συμμετοχής στην κινητοποίηση, να βγει υλικό ενημέρωσης, να κλειστούν πούλμαν από όλη την Ελλάδα.

Με αυτόν τον τρόπο η ΔΕΘ μπορεί να γίνει η καλύτερη αφηγηρία για τους αγώνες του φθινοπώρου για να ανατρέψουμε τα μέτρα λιτότητας του Παπανδρέου και της τρώικας με όπλο τις απεργίες διαρκείας και το Αντικαπιταλιστικό Πρόγραμμα πάλης.